

MIN BASE
ANJA LIMKILDE
ANLI@JFMEDIER.DK

Tegning: Gert Ejton

Udlængsel og hjemlængsel

EN NORDMAND, en svensker, en finne og tre danskere sidder om et bord. Det kunne være starten på en dårlig vittighed, men det er det ikke.

Det er faktisk en rigtig fin aften på en schweizisk restaurant. Der er lokal hvidvin i glassene, og små fine anretninger bliver serveret.

Friske, grønne asparges, urter og fede, salte smage fylder tallerknerne. Vi har brugt hele dagen mellem høje bjerge og en sø med ufatteligt klart vand. Solen mellem Alperne har rødet mit ansigt og klaret mine øjne efter flere regnfulde vintermåneder hjemme. Schweiz er et helt igennem skønt sted at være, mens foråret ikke rigtig er kommet til Danmark endnu.

MIN BORDHERRE, nordmanden Bjørn, viser billeder fra sit nyindkøbte sommer-

hus i Italien. Et par timers kørsel fra Rom ligger hans og hans kærestes drøm om lange somre, appelsinlunde, pastaretter og lækker lokal vin. Og da billederne har været bordet rundt, kommer spørgsmålet: Hvor drømmer du om at bo?

Sari fra Finland har udset sig et helt specielt sted i Norditalien, der har den rette kombination af varme, bakker og bjerge, sydlandsk flora og et spændende vinområde. Christopher fra Danmark er ikke så gammel som os andre, men er helt klar til at trække sig tilbage på en skråning i Sydfrankrig, når den tid kommer.

Og Lotti, der ellers savner sine fire børn hjemme i Sverige, drømmer også om den varmeste del af Frankrig. Flydende i sproget er hun nok den, der efter sommerhusejeren Bjørn - er tæt-

test på at opfylde sin otium-drøm.

MENS DE ANDRE længes ud efter varme, vin og træer med citrusfrugter, nyder jeg de bakkede horisonter og den lækre, lokale mad, men jeg drømmer om at komme hjem. Både nu og i fremtiden. Jeg drømmer mig aldrig væk fra de kolde vintermorgener, hvor brændeovnen er gået ud, eller fra de regnfulde sommeruger, hvor lynene slår ned ude over havet.

Jeg bor et sted mellem strand og skov, stjerner og solskin, hvor horisonten er flad, og der dufter af saltvand.

Og misforstå mig ikke, for jeg elsker at komme ud. At se bjerge - både dem med sne på toppen og dem, der ligger midt i ørkenen. At spise mad med anderledes, autentiske smage. At blive stegt i solens stråler og gå på opdagelse

på markeder, hvor artiskokker og kantareller sælges side om side med flutes, hvidløg og honning.

MEN MEST af alt elsker jeg at stå ud af bilen på gårdspladsen foran huset og mærke den salte duft af havet i næsen og mod kinderne. Og knejse med nakken og kigge op på stjernerne, der lyser fra de helt rigtige steder på den mørke himmel.

Jeg kalder det hjemlængsel. Min mor mener, at jeg bare har det bedst, når jeg ikke er for langt fra min kæreste. Hun har sikkert ret, men det er også mere end det. Det er følelsen af at høre til.

Og jeg er bare så heldig, at jeg allerede bor det sted, hvor jeg skal være, mens Bjørn, Lotti, Sari og Christopher er født nogle tusinde kilometer for langt mod nord.

“
Mens de andre længes ud efter varme, vin og træer med citrusfrugter, nyder jeg de bakkede horisonter og den lækre, lokale mad, men jeg drømmer om at komme hjem. Både nu og i fremtiden. Jeg drømmer mig aldrig væk fra de kolde vintermorgener, hvor brændeovnen er gået ud, eller fra de regnfulde sommeruger, hvor lynene slår ned ude over havet.